ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
25
ΜΑΡΤΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6787

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1889

Η ΨΥΧΗ ΕΡΡΙΠΙΖΕ ΤΑΣ ΙΔΕΑΣ

Ἡ 25η Μαρτίου, τὴν ὁποίαν σήμερον τιμῶμεν, ἰσοδυναμεῖ, ἀναμφισβητήτως, μὲ σταθμὸν καὶ μὲ ἀφετηρίαν. Ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν Ἀποκάλυψιν ἑνὸς ἐκτυφλωτικοῦ παρελθόντος καὶ ἑνὸς βεβαίου μέλλοντος. Εἶναι εἰς τὴν μεγαλειώδη ἐκείνην ἐξόρμησιν ὅλα σμιλευμένα μὲ τὴν ἀνεξάντλητον σοφίαν τῆς Φυλῆς. Ὑπάρχει τὸ πάθος τῆς Ἐλευθερίας, αὐτό, ποὺ ἔχει θρέψει τοὺς αἰῶνας τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Αὐτὸ τὸ πάθος τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἐλευθερίαν, πάθος ἀσίγαστον καὶ ἀδιάλλακτον, προχωρεῖ πάντα πέραν τοῦ θανάτου. Καὶ ἀκριβῶς μὲ αὐτὴν τὴν ἀκάθεκτον ὑπερφαλάγγισιν γίνονται οἱ Ἕλληνες πολλαπλασιασταὶ τοῦ θαύματος, ποὺ οὐσιαστικῶς ἔχει ἀρχίσει μὲ τὴν φυλετικὴν ἀφετηρίαν. Ὑπάρχει τὸ πάθος ἐναντίον τοῦ θανάτου, αὐτό, ποὺ κάμνει ὑπερηφάνους τοὺς νεκρούς· αὐτό, ποὺ ἀπερώνει τὴν μνήμην· αὐτό, ποὺ καθιστᾷ τὴν ἱστορίαν ὑπόθεσιν ζωῆς καὶ παιᾶνα καὶ θούριον καὶ ὕμνον. Ὑπάρχει τὸ πάθος τῆς πίστεως εἰς τὴν ὑπεροχήν, αὐτό, ποὺ οἱ Ἕλληνες θηλάζουν ἀπὸ τὴν μητέρα των. Ὑπάρχει τὸ πάθος τοῦ χρέους, αὐτό, ποὺ ἐπιτυγχάνει ἐπιτεύγματα πνευματικά, ἐθνολογικά, κοινωνικά. Ὑπάρχει, μὲ ἄλλους λόγους, αὐτὸ ποὺ λέγεται Ἑλλάς. Διότι, ἂς μὴ πλανώμεθα. Ἑλλὰς δὲν εἶναι σύνορον γεωγραφικόν. Δὲν εἶναι ὅριον ἱστορίας. Εἶναι ἄπειρον. Ἄπειρον, ποὺ θὰ τὸ εὕρητε καὶ εἰς τὸν ἀλαλαγμὸν τῆς ἐωθινῆς ἐξορμήσεως, ὕστερα ἀπὸ τὸν ὅρκον κάτω ἀπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Δεσπότη, εἰς ἐκεῖνο τὸ μυστήριον τῆς Λαύρας. Καὶ θὰ τὸ εὕρητε εἰς τῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη, ἐπάνω εἰς τὰ πυρίκαυστα ἐρείπια, ἐπάνω εἰς τὸν ἀνατριχιαστικὸν πίνακα τῆς σφαγῆς τῆς Χίου. Θὰ τὸ εὕρητε εἰς τὴν Τριπολιτσὰ καὶ εἰς τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Μεσολογγίου. Θὰ τὸ εὕρητε εἰς τὸν ἰδεαλιστὴν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος καὶ εἰς τὸν πολέμαρχον. Διότι καὶ οἱ δύο κοινὸν σημεῖον, δεσμὸν πανίσχυρον εἶχον τὴν ὑποσυνείδητον αἴσθησιν τῆς Ἑλληνικῆς αἰωνιότητος, τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς ὑπεροχῆς, τὴν συνείδησιν εὐθύνης ἀπέναντι ἐκείνων, ποὺ ἔφυγαν εἰς τὸ χάος τοῦ χρόνου, ἀπέναντι ἐκείνων, ποὺ θὰ ἔλθουν, διὰ νὰ χαθοῦν. Καὶ εἶναι ἀκριβῶς τὰ συστατικὰ αὐτὰ ἐκεῖνα, ποὺ συγκρατοῦν, ποὺ ἀνανεώνουν, ποὺ ἀνασυνθέτουν. Ποὺ δαμάζουν τὴν ἀντιξοότητα καὶ τὸν θάνατον. Ποὺ δίδουν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔαρος. Καὶ ἂς λέγουν ὅ,τι θέλουν οἱ δοκησίσοφοι τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων τῆς Ἱστορίας, οἱ συνωφρυωμένοι δηλητηριασταὶ τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ, οἱ δῆθεν ἐμβριθεῖς καὶ πάντα ἀνοηταίνοντες. Δὲν εἶναι ὕλη ἡ Ἑλλάς, διὰ νὰ τὴν ὁδηγήσουν εἰς ἐργαστήριον πρὸς ἔρευναν. Δὲν εἶναι σοφία ἀριθμητικῶν ὑπολογισμῶν. Δὲν εἶναι ποσότης. Εἶναι Ἰδέα, διὰ νὰ τὴν αἰσθανθοῦν. Εἶναι ψυχή, διὰ νὰ τὴν ἀγαπήσουν. Εἶναι παλμός, διὰ νὰ τὸν δοκιμάσουν εἰς τὸν συγκλονισμόν. Τὸ κατορθώνουν; Τὸ ἐπιτυγχάνουν; Τὸ μποροῦν; Τότε δὲν εἶναι ἁπλῶς Ἕλληνες. Εἶναι Ἄνθρωποι. Διότι αὐτή, ἐν ὑστάτῃ ἀναλύσει, εἶναι τῆς Ἑλλάδος ἡ ὑπερτάτη προσφορά: Δίδει ἀνθρώπους εἰς τὴν Οἰκουμένην.

* * *

Δαμασταὶ ὑπερήφανοι τοῦ ἀνεφίκτου, ἐρρίφθησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἀναστάσιμον ἐαρινὴν ὥραν τοῦ 1821 εἰς τὸν γνώριμον στίβον τοῦ πεπρωμένου οἱ Ἕλληνες.

Βέβαια, καὶ τότε — ἴσως πρὸ παντὸς τότε — ἀπαγορευτικὴ ἦτο διὰ τὸ ἄθλημα ἡ σύνεσις. Ἀλλὰ ποῖος τὴν ὑπελόγιζεν; Εἶχε δώσει τὴν συγκατάθεσίν της ἡ ψυχή. Καὶ ἀρκοῦσεν. Αὐτὴ ἐρρίπιζε τὰς ἰδέας καὶ τὰς παρέτασσεν εἰς τὴν ἔνδοξον ἀντιζυγίαν ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν αἰώνων. Αὐτὴ ἐφλόγιζε τὰς σκέψεις καὶ τὰς ὥρθωνεν εἰς ἀμείλικτον καταδίκην τῆς βίας. Αὐτὴ ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἱερᾶς ἐξάψεως, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν, μὲ ἐκπληκτικὴν κινητοποίησιν συνειδήσεων, ὁ ὅρκος τῆς Λαύρας ἀντήχησεν ὡς παιάν. Καὶ συνετάραξε τὰς συμμαχίας τῶν ἐμφόβων τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἐπέρασεν ὡς δέος ἀπὸ ἔγερσιν Θεῶν. Καὶ ἐστράτευσε πνεύματα ἀδέσμευτα. Καὶ ἔγινεν ἔνθουσμα διὰ τοὺς δαυλοὺς τῶν καλογήρων καὶ τῶν θαλασσοπόρων.

* * *

Ἦσαν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας οἱ Ἕλληνες ἀποφασισμένοι νὰ κρατήσουν ἄλυτον τὴν συνέχειαν τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς των κληρονομίας. Ἠσθάνοντο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἕτοιμοι διὰ τὴν ἐπικὴν ἐξόρμησιν. Κάποια μυστικὴ φωνή, μολπὴ ἀγγέλων φωλησαμένων εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Γένους, τοὺς ἐπληροφόρει, ὅτι ὁ θρίαμβος ἀνέμενεν, εἰς τὸ τέλος, ἀφαλκίδευτος, ἐπιβλητικὸς καὶ αἱματωμένος, ἱκανὸς νὰ δικαιώσῃ τὴν δοκιμασίαν, τὴν θυσίαν, τὴν προσδοκίαν. Αὐτὴν τὴν προσδοκίαν, μὲ τὸν μεθυστικὸν κυματισμὸν τῆς ὁποίας ἐλικνίσθη τὸ ὄνειρον τῆς Φυλῆς καὶ ἔγινε πρᾶξις τὸ ὅραμα τοῦ λυτρωμοῦ.

Κ. Δ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΣ

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΔΕΧΘΗ ΞΕΝΟΝ ΠΡΕΣΒΥΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ἐκ τῆς ΕΡΕ ἀνεκοινώθη, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος κ. Παν. Κανελλόπουλος ἐδέχθη τὸν πρέσβυν τῆς Ἰνδίας.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε. ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Ἡ ΕΡΕ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅπως προβῇ εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας ἐνεργείας ὥστε νὰ ἐπικυρωθῇ ἄνευ συζητήσεως ἡ συμφωνία περὶ ἀποζημιώσεων τῶν ἐξ Αἰγύπτου Ἑλλήνων.

Ο ΡΟΜΠΕΡΤ ΚΕΝΝΕΝΤΥ ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΠΡΟΩΡΩΣ ΤΟ 10ον ΤΕΚΝΟΝ ΤΟΥ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 24.— Ὡς μεταδίδει τὸ πρακτορεῖον «Ἤνωμ. Τύπος» ὁ γερουσιαστὴς Ρόμπερτ Κέννεντυ ἀπέκτησε σήμερον τὸ 10ον τέκνον του, ὅταν ἡ σύζυγός του Ἔθελ ἔτεκεν ἄρρεν βρέφος, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς κανονικῆς ἡμερομηνίας.

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΩ

ΕΙΣ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΝΑΤΑΣΙΝ ΚΑΛΕΙΤΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ Η Ε.Ρ.Ε.Ν.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐνώπιον τεραστίας συγκεντρώσεως νέων τῆς ΕΡΕ, εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων διεφαίνετο ἡ ἐθνικὴ ἔξαρσις καὶ ἡ ὑπερηφάνεια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας, ἐπραγματοποιήθη χθὲς τὴν 7ην μ. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε.Ρ.Ε.Ν. Πατρῶν (Ἁγ. Νικολάου 47) ἡ προαγγελθεῖσα ὁμιλία τοῦ κ. Ἀνδρ. Νικολάου, μέλους τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε.Ρ.Ε.Ν. (Ἀθηνῶν), μὲ θέμα: «Τὸ νόημα τῆς 25ης Μαρτίου».

Ὁ ὁμιλητὴς ἐχειρίσθη τὸ θέμα μὲ σαφήνειαν καὶ μὲ παραστατικὰς εἰκόνας τῆς αὐτοθυσίας τῶν ἡρώων τοῦ 1821, καταχειροκροτηθείς.

Ὁ κ. Α. Νικολάου, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς νέους τῆς ΕΡΕ, τοὺς συνεχιστὰς τῆς τρισενδόξου Ἱστορίας μας, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Νέοι τῆς Ἑλλάδος, ἀνοίξατε τὰ ὦτα σας καὶ ἀκούσατε διδάγματα. Ἡ φύσις τοῦ Ἕλληνος σοφίαν ζητεῖ. Ἀνοίξατε συγχρόνως καὶ τοὺς ὀφθαλμούς σας, ἵνα μὴ πλανηθῆτε πλάνην οἰκτράν. Αὐτοσυγκεντρωθῆτε, Ἑλληνόπαιδες, περισυλλέξατε τὰς πνευματικάς σας δυνάμεις πέριξ τοῦ ἑαυτοῦ σας δι' ἐνδοστρεφείας, ἀναπολήσατε τὴν ἔνδοξον Ἱστορίαν σας καὶ διὰ τῆς ρέμβης ἀνανεωθῆτε καὶ τονωθῆτε διὰ νέους ἀγῶνας. Ἡ Ἑλλάς, ἤτις εἶχε πάντοτε δίκαιον, ἔχει ἤδη καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ καταδιώξῃ τοὺς διώκτας της ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ ὁρμητήρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκπορεύονται. Εἶναι βέβαιον, ὅτι θὰ τὸ πράξῃ καὶ θὰ θριαμβεύσῃ».

ΔΥΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ ΦΟΡΤΗΓΟΥ & ΜΟΤΟΣΑΚΟ

Εἰς σύγκρουσιν Ι.Χ. φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ δικύκλου μοτοποδηλάτου, τὴν 6ην μ.μ. χθές, παρὰν τὸν Νέον Δρόμον, ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς οἱ ὁδηγοὶ καὶ συνεπιβαίνων τοῦ δικύκλου Σπυρ. Ἀν. Μπαρτσώκας, ἐτῶν 44, οἰκοδόμος καὶ Γεώργ. Διον. Χονδρογιάννης, ἐτῶν 37, ἐργάτης, κάτοικοι Πατρῶν. Οἱ τραυματισθέντες διεκομίσθησαν εἰς τὸν Σταθμὸν Α' Βοηθειῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς κλινικὴν τῆς πόλεως.

ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗ 10ΕΤΗΣ ΥΠΟ ΒΕΣΠΑΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν, εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Μαιζῶνος καὶ Ζαΐμη, βέσπα, ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Νικ. Μ. Κοτσιμάρα, ἐτῶν 29, κατοίκου Πατρῶν, ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου, παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε τὸν 10ετῆ Ἀντ. Ν. Ψιλοπαναγιώτην, μαθητήν, κάτοικον Πατρῶν. Ὁ τραυματισθεὶς διεκομίσθη εἰς τὸν Σταθμὸν Α' Βοηθειῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν κλινικὴν Σολωμοῦ.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ ΕΙΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Περὶ τὴν 3ην μ. μ. χθές, ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὴν κουζίναν διαμερίσματος τοῦ γ' ὀρόφου τῆς πολυκατοικίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 36. Ἄνδρες τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας κατέσβεσαν ἐγκαίρως τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον προῆλθεν ἐξ ὑπερθερμάνσεως τῆς ἠλεκτρικῆς κουζίνας.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

"ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ"

(ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ)

Ἡ ποιητικὴ αὐτὴ συλλογὴ τοῦ Νίκου Στασινοπούλου εἶναι μιὰ ἄμεση ἐκφώνηση βιώματος, ἀποκρυσταλλωμένη πάνω στὸ στίχο. Σπονδυλώνει, μὲ ἄπειρη εὐαισθησία, κάθε τι ὁρατὸ καὶ ἐξασφαλίζει τὴ χάρη τοῦ στίχου μέσα ἀπὸ καταρρακτώδεις ρυθμούς. Αὐτὴ ἡ χάρη εἶναι καὶ τὸ βασικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ ποιητῆ. Τὸ ποίημά του «Προσφορὰ» ἀπηχεῖ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς γνήσιας ποιητικότητας.

«Στὴ χώρα, ποὺ ἄγιασε μιὰ (Μοῖρα
καὶ στόλισε μὲ δάφνινο κλω- (νάρι.
Στὴν πόλη, ποὺ τῆς φόρεσαν (πορφύρα
αἱμάτινη τὰ χρόνια. Θυμητάρι,
τρανὴ κεροδοσιὰ τὸ στίχο
«Καλάβρυτα» σὰν παναρμόνιο (ἦχο,
προσφέρω τὸ τραγοῦδι μου μὲ (χάρη».

Ὁ κ. Στασινόπουλος στερειώνει τὴν ποιητικὴ δομή του μέσα σὲ κλειστά, ἀλλὰ εὐέλικτα, μετρικὰ σχήματα. Ἔχει τὴν εὐκολία τοῦ λυρισμοῦ, ποὺ διακοσμεῖ τὸ στίχο του καὶ δίνει στὸν ἀναγνώστη ἀπότομες ἐκπλήξεις. Κάνει μιὰ ἀτερμάτιστη πορεία στὰ Καλάβρυτα καὶ ὁ πυρετὸς τοῦ ξεσηκώνει τὴν ἀράμνηση καὶ τὴν κάνει σίφουνα. Ἡ διώσιμη ἐπαφὴ καὶ ἡ πραγματικότητα προχωροῦν σταδιακὰ πρὸς μιὰ τεχνικὴ καὶ μιὰ ἐκλέπτυνση. Πρὸς ἕνα θρησκευτικὸ ὕμνο στὸ χῶμα ποὺ τὸν γέννησε. Στέκεται στὸ μυστικὸ ὑπόβαθρο ἑνὸς προσκυνητῆ, ποὺ κατάθέτει τὰ τάματα τῆς ψυχῆς του μὲ τονικὴ καντέντσα.

Μὲ τὴν τελετουργικὴ ἐξάγνιση τῶν ἐκφραστικῶν του μέσων, ὁ ποιητὴς μᾶς δίδει τὴν ὕφανση ἑνὸς ἄλλου ποιήματος, ἀφιερωμένου στὸν «Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό»:

«Μὲς στὰ σκοτάδια τῆς σκλα- (βιᾶς, τὰ φῶτα
τῆς λευτεριᾶς μᾶς ἄναψες Δε- (σπότη,
κι' εὐλαβικὴ ἐστάθ' ἡ ἄνθρω- (πότη,
μπροστὰ στὸ θρῦλο τῆς Φυλῆς, (σὰν πρῶτα.

* * *

Μὲ τὴν θερμή σου τὴ φωνή, τὸν (τρόμο
ἀπ' τῶν ραγιάδων τὶς ψυχές, (κομμάτια
τὸν σώριασες κατάχαμα καὶ (ἄτια,
τοὺς πόθους ἄφησες λυτοὺς (στὸ δρόμο.

* * *

Καλπάζοντας μὲ πεῖσμα, δί- (χως φρένα
στῆς Λαύρας μπρὸς ἐστάθηκες (τὴν πύλη,
σὰν ἄγγελος θεόσταλτος μὲ (σμίλη,
ἐσκάλισες βωμὸ τὸ εἰκοσιένα
σὲ βράχια, σὲ βουνὰ καὶ σὲ πε- (λάγη.
Φοβήθηκαν τὴν τόλμη σου κι' (οἱ ἅγιοι».

Ὁ στίχος ἔχει ἁπλό, συντονισμένο σχῆμα, ἀλλὰ ἔχει ζωηρὴ τὴν εἰκόνα καὶ ἐντυπωσιακὴ τὴν κατάληξη. Ἔχει τονικὴ ἀνοδικὴ ἔνταση, ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό, γιὰ νὰ φθάσῃ στὴ λατρευτικὴ ἀξία.

Ὁ ποιητὴς ἐντυπωσιάζει μὲ τὴ δυναμική του ζωντάνια, ποὺ ἐντάσσεται στὴ ρομαντικὴ ὕφανση, ὅπως καὶ μὲ τὴν κατακάθαρη ἡδύτητα τοῦ στίχου του.

ΒΥΑ

ΚΑΤΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ Τ.Ε.Α.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΣΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΙΣΧΥΡΩΝ ΠΙΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΠΑΡΑΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ Η Ε.Ρ.Ε. ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΒΙΑΙΩΣ;

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 24.— Εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐθνικόφρονα ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» καὶ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ αὐτῆς δημοσιεύονται σήμερον πληροφορίαι, καθ' ἃς ἡ Κυβέρνησις, ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ Καστρίου, ἠχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν διαλύσεως τῶν Τ.Ε.Α., μὲ πρῶτον στάδιον τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν σωμάτων τούτων.

Ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον τῆς ὡς ἄνω ἐφημερίδος, ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης (ΑΣΕΑ), τὸ ὁποῖον προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐτηρήθη δὲ μέχρι σήμερον μυστική.

Περαιτέρω, ἡ ἐφημερὶς τονίζει, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι παράνομος, δεδομένου ὅτι τὰ Τ.Ε.Α. ἱδρύθησαν καὶ λειτουργοῦν, ἐπὶ τῇ βάσει νόμου, ὡς ἀναπόσπαστον μέρος καὶ τμῆμα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἐπισημαίνει δὲ καὶ τοὺς δημιουργουμένους ἐθνικοὺς κινδύνους ἐκ τῆς διαλύσεως αὐτῶν.

Ἐν κατακλείδι, ὁ «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» καλεῖ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλον νὰ ἀνατρέψῃ τὴν κυβέρνησιν Παρασκευοπούλου, εἰς ἣν περίπτωσιν αὕτη θὰ ἐπροχώρει εἰς ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τῆς διαλύσεως τῶν Τ.Ε.Α., καταφέρεται δὲ ἐντόνως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι οὐδὲν μέτρον λαμβάνει κατὰ τῶν «Λαμπράκηδων» καὶ τῆς ηὐξημένης δραστηριότητος τῆς Ἀριστερᾶς.

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προεκάλεσε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι ὑπεγράμμιζον, ὅτι ὁ ἀφοπλισμὸς καὶ ἡ διάλυσις τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν — ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἀνὰ τὴν ὑπαιθρον ἀγῶνα κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ — σωμάτων τῶν Τ.Ε.Α. θὰ συναντήσῃ, ἀσφαλῶς, τὴν σφοδρὰν ἀντίδρασιν τῶν ἐθνικοφρόνων κομμάτων, καθ' ὅσον θὰ πρόκειται περὶ ἀπαραδέκτου καὶ ἐθνικῶς ἐπικινδύνου ὑποχωρήσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου καὶ τῶν ἐρυθρῶν συμμάχων του.

ΔΕΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ ΧΘΕΣ Η ΒΟΥΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Τὴν 7ην ἑσπερινὴν συνῆλθεν ἡ Βουλή, προκειμένου νὰ ἀσχοληθῇ μὲ κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον. Λόγῳ ἀπουσίας, ὅμως, τῶν ἐρωτώντων καὶ ἐπερωτώντων βουλευτῶν, ἡ συνεδρίασις ἐλύθη διὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς προσεχοῦς Δευτέρας μὲ θέμα νομοθετικὴν ἐργασίαν. Θὰ συζητηθοῦν τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον, ὡς καὶ νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν περὶ τῶν Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων.

Ο κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΕΖΗΤΗΣΕ ΧΘΕΣ:

Νὰ κηρυχθοῦν ἔνοχοι ἄνευ οὐδενὸς ἐλαφρυντικοῦ οἱ «ἐρασταὶ τοῦ διαβόλου»

Η ΦΟΒΕΡΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ ΥΠΗΡΞΕΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΟΥ ΑΔΙΣΤΑΚΤΟΥ Β. ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Χθὲς τὸ πρωΐ συνεχίσθη ἡ δίκη τῆς φαρμακείας. Ἐκλήθη καὶ συνέχισε τὴν κατάθεσίν του ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Βασ. Τατσόπουλος, ὁ ὁποῖος, ψυχρός, ἀνάλγητος, κουτοπόνηρος, ἀπήντησεν εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ προέδρου κ. Χριστούλα, τοῦ εἰσαγγελέως κ. Παναγιωτοπούλου καὶ τῶν ἄλλων παραγόντων τῆς δίκης μὲ ὑπεκφυγάς, ἐπιρρίψας τὸ ἔγκλημα εἰς τὴν Εἰρήνην Τσεκούρα. «Τὸ ἔπραξε, εἶπε, διὰ νὰ θγάλη ἀπὸ τὴ μέση τὴν Βασιλικὴν καὶ νὰ μὲ ἔχῃ πάντα κοντά της. Λυπᾶμαι τοὺς Κόκκους. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν φταίω σὲ τίποτα».

Ἀκολούθως, ἀνεγνώσθησαν διάφορα ἔγγραφα καὶ γνωματεύσεις.

Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Περ. Παναγιωτόπουλος ὥρθωσε τὸ ἀνάστημά του καὶ ἐβροντοφώνησε χθὲς τὸ πρωΐ ἀπὸ τῆς ἕδρας του:

Μὴ ἀμφιβάλλετε οὐδ' ἐπὶ στιγμῇ, κύριοι ἔνορκοι. Ἠθικὸς αὐτουργὸς τῆς φαρμακείας τῶν δύο ἀτυκῶν πλασμάτων καὶ τοῦ γέροντος Κόκκιου, εἶναι ὁ Βασίλειος Τατσόπουλος. Ἡ κατηγορουμένη ἐρμαιο τοῦ ἐρωτικοῦ της πάθους, ἦταν ἕνα ἄθυρμα εἰς τὰ χέρια του, μία μαριονέττα, τὴν ὁποίαν ἐκίνει κατὰ τὴν βούλησίν του καὶ ὡς τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀπληστία του τὸν ὡδήγουν.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὑπῆρξε καταπέλτης κυρίως ἐναντίον τοῦ κατηγορουμένου Τατσοπούλου, τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήρισε μὲ τὰ μελανώτερα τῶν χρωμάτων. Ἀπύθμενος ὁ ψυχικός του κόσμος, εἶπεν, ὠκεανὸς οἱ ἐπιθυμίες του καὶ τὰ ἐνστικτά του εἰς κατάστασιν γλοιώδους ἑρπετοῦ. Ὑπῆρξε δειλὸς καὶ ἀνανδρος. Κατώτερος καὶ τοῦ κτήνους, τὸ ὁποῖον τελεῖ τοὺς ἔρωτάς του εἰς τὴν βασιλείαν τῆς φύσεως. Αὐτὸς ἦτο ἕνας ἀσπάλαξ, ὁ ὁποῖος ἱκανοποιεῖ τὸ γεννετήσιον πάθος του ἐπὶ ἑνὸς γυναίου, εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας Τσεκούρα, εἰς τὸ ἄντρον τῆς διαφθορᾶς, εἰς τὸ κατόπιν ἐργαστήριον τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ὀλέθρου.

Αὐτὸς ἀπεφάσισε τὸ ἔγκλημα. Καὶ ἐκείνη τὸ ἐξετέλεσεν. Αὐτὸς τὸ ἐσκέφθη καὶ τῆς τὸ ὑπέβαλεν εἰς μίαν ἐρωτικήν της ἀδυναμίαν. Οὐδεμία ἀμφιβολία γεννᾶται διὰ τὸν ὀλέθριον ρόλον τοῦ Βασ. Τατσοπούλου. Εἶχε συμφέρον καὶ ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ ἀρραβῶνος. Καὶ ὁ γέρων Τατσόπουλος, ὁ πατέρας, ἔπαιζε καὶ αὐτὸς τὸν ρόλον του. Παρενεβλήθη ἐνεργῶς καὶ σκοπίμως, διὰ νὰ φθάσῃ τὸ δέμα εἰς τὸν προορισμόν του. Ἡ κατάθεσις τοῦ μάρτυρος Θραγκάκη εἶναι σαφεστάτη. «Μοῦ ἔδωσε τὸ δέμα ἄτομον μεγάλης ἡλικίας καὶ ὄχι ὁ ὑπάλληλος τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ. ὁλῶρος».

Ἀκολούθως ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀνέλυσε τὸν χαρακτῆρα τῆς γυναίκας, τῆς ἐρωμένης γυναίκας, παραθέσας σωρείαν γνωμῶν μεγάλων ποιητῶν, σοφῶν, φιλοσόφων, ψυχολόγων. Τὴν Τσεκούρα τὴν ἐχαρακτήρισεν «ἑτεροκεντρικὸν» χαρακτῆρα, ποὺ ἐκινεῖτο, ἐπραττεν, ἐσκέπτετο ἢ καθίστατο δυστυχὴς ἐξ ἀντανακλάσεως πρὸς τὸν Τατσόπουλον. Ὅταν εἶδεν ὅτι θὰ τὸν κτυποῦσαν διὰ νὰ ὁμολογήσῃ, προβαίνει εἰς τὴν ὅλωσιν ὅτι αὐτὴ μόνη διέπραξε τὸ ἔγκλημα. «Ἐγὼ ἔρριζα τὸ φαρμάκι», καταθέτει, χωρὶς νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς πάντοτε δρᾷ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ Τατσόπουλος. Ἡ ὁμολογία τοῦ φυσικοῦ αὐτουργοῦ εἶναι μεγάλο ἀπόκτημα εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Καὶ ἡ ὁμολογία τῆς Τσεκούρα εἰς τὴν ἀπολογίαν της, ὑπῆρξε σαφής, συγκεκριμένη καὶ ὁριστική.

«Αὐτὸς μὲ ἔβαλε νὰ ρίψω τὸ δηλητήριον», εἶπεν.

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Παναγιωτοπούλου συνεχίσθη μέχρις ἀργὰ τὸ ἑσπέρας.

Ἔνορκοι ἄνευ ἐλαφρυντικῶν καὶ οἱ δύο κατηγορούμενοι καὶ κατέληξε:

«Κύριοι ἔνορκοι. Μὴ φανῆτε ἐπιεικεῖς πρὸς τοὺς λύκους. Φεισθῆτε τοὺς ἀμνούς. Εἶναι ἐγκληματίαι ἀπαίσιοι. Ὁ ἕνας διέπραξε τὸ ἔγκλημα ἐκ συμφέροντος κα